

בר מלכא והתני רב יוסף (א) הגה קמן נתתך
בגוים שאין מושיבין (ב) מלך בן מלך (ג) בזוי אתה
מאד שאין להן לא כתב ולא לשון אלא מאי

חיד: ומי מוקמי. רומיים מלכא זר מלכא. כל הני יום אידיהן דמתני' דרומיים נינהו כל
קלנדא: כתב ולשון של רומיים מאומה אחרת צאה להן אחרים תקנו להן כל ספריהם

(17)

לן ברשי"י שבע"י דפו"ך
"אחרים תקנו להם כל
ספרי מעותם יוחנן
פאולוס פיטרו' והם
יהודים היו: לשון
הוא גראמטיקא הוא
הלשון שמדברים בו
הגלחים הם שני
ועמקו הלשון ועשו
להם הכל לחשבם
בפני עצמם ולסלקם
מעל ישראל' ולא
שכפרו כי המובתן
של ישראל' נתכוננו
אלא מפני שראו
ישראל' בצער
ובדוחק מתרמיתי
ישו עשו עצמם כאלו
הם עמו בקדישות
וצוו עליהם הכל
כמפורש בספר
תלית ישו. ע"כ
פירש"י: [מ] ריעב"ץ

Continued from 1627311c

בתוך העיר ואשב בו עד יום מותי. ויאמרו כדכריך
כן נעשה. ויבנו לו מנדל ויהי לו המנדל לדירה ויתנו
לו חק דבר יום ביומו עד יום מותו לחם ומים וישב
בתוכו. ויעבוד את אלהי אבותינו אברהם יצחק ויעקב
ויעש פיוטים לרוב מאד וישלחם בכל גבול ישראל
למען יהיה לו לזכרון בכל דור ודור. וכל פיוטיו אשר
עשה שלח לרבותיו. וישב שמעון בחוף המנדל שש
שנים וימת ויצו לקבור אותו במנדל ויעשו כן. אחר
כך בנו עליו בנין ספואר ועדיין מנדל זה ברומי וקורין
אותו פיטר והוא שם של אבן. שישב שם על האבן עד
יום מותו.